

UITSPRAAK

CvB VO/HBO 2012.128-U.2012.016

15 november 2012

in de zaak van:

J. appellant

- tegen -

De Stichting voor Christelijk Voortgezet Onderwijs voor C., verweerster,

gemachtigde: mr. J.W. Janse - Velema

1. De procedure.

Bij brief van 2 juli 2012 (ingekomen bij het secretariaat van de Commissie van Beroep op 12 juli 2012) heeft appellant beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 15 juni 2012. Dit besluit betreft een schorsing van appellant voor de duur van de procedure tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst. Bij brief van 15 augustus 2012 heeft appellant een nader stuk ingediend. Bij brief van 25 augustus 2012 heeft appellant de gronden van zijn beroep nader aangevuld.

Verweerster heeft op 4 oktober 2012 (ingekomen op diezelfde dag bij het secretariaat) een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft bij brief van 18 oktober 2012 een schriftelijke reactie op het verweerschrift aan de Commissie doen toekomen.

Op dinsdag 6 november 2012 is het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting in Den Haag. Daarbij is appellant verschenen, vergezeld van zijn echtgenote. Namens verweerster zijn verschenen de gemachtigde en mevrouw H., rector van het W. College. Beide partijen hebben een pleitnota overgelegd.

2. De feiten.

Appellant is vanaf 24 oktober 2011 bij verweerster in dienst als docent Management en Organisatie op het W. College. Partijen zijn toen een vast dienstverband aangegaan.

Op 14 mei 2012 is appellant door verweerster geschorst voor de duur van vier weken (ordemaatregel).

Op 21 mei 2012 heeft verweerster aan appellant te kennen gegeven dat zij het voornemen had om appellant te schorsen voor de duur van de door haar te starten procedure tot ontbinding van de

arbeidsovereenkomst en hem een periode van drie weken gegeven om zijn zienswijze kenbaar te maken.

Op 1 juni 2012 heeft verweerster bij de kantonrechter te Tiel (rechtbank Arnhem) een verzoek ingediend tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst met appelland.

Op 8 juni 2012 heeft appelland zijn zienswijze gegeven op het voornemen van verweerster tot schorsing voor de duur van de ontbindingsprocedure.

Op 15 juni 2012 heeft verweerster het besluit genomen tot schorsing van appelland voor de duur van de ontbindingsprocedure.

Bij beschikking van 20 juli 2012 heeft de kantonrechter te Tiel de arbeidsovereenkomst tussen appelland en verweerster ontbonden per 1 augustus 2012.

3. De standpunten van partijen.

3.1. Appelland voert aan dat hij de opgelegde schorsingen en het verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst niet terecht vindt. Er zijn van zijn kant geen schokkende dingen gebeurd. Appelland beschrijft vervolgens uitvoerig de gang van zaken vanaf de aanvang van zijn dienstverband bij verweerster en geeft daarbij aan wat zijn onderwijsvisie is en waarom die niet altijd strookt met de wijze waarop verweerster met leerlingen en ouders omgaat.

Appelland vindt dat de "zakelijke" verschillen van mening een persoonlijk karakter hebben gekregen waardoor de relatie tussen hem en de rector steeds meer verstoord is geraakt.

Dat verweerster snel naar de kantonrechter is gegaan met een verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst, noemt appelland niet alleen onterecht, maar ook prematuur en toont volgens hem aan dat verweerster aan het oordeel van de Commissie geen waarde toekent.

3.2. Verweerster geeft aan dat na de uitspraak van de kantonrechter te Tiel de bij besluit van 15 juni 2012 aan appelland opgelegde schorsing per 1 augustus 2012 is geëindigd, zodat appelland thans geen belang meer heeft bij deze procedure en verzoekt primair het beroep niet-ontvankelijk te verklaren en subsidiair het beroep ongegrond te verklaren.

Verweerster wijst er op dat zij bij het nemen van het besluit van 15 juni 2012 uitvoerig is ingegaan op de door appelland gegeven zienswijze, die slechts indirect de voorgenomen schorsing betrof en grotendeels betrekking had op de gang van zaken vanaf de aanvang van het dienstverband. Naar de mening van verweerster geven de inhoud van het schrijven van appelland en de manier waarop hij daarin over de rector, zijn leidinggevenden, ouders en leerlingen schrijft duidelijk aan dat een vruchtbare samenwerking tussen verweerster en appelland volstrekt onmogelijk is geworden

3.3 Verweerster weerspreekt de door appelland in zijn brief van 25 augustus 2012 genoemde punten van zijn belangen en zegt dat appelland reeds beschikt over een onafhankelijk rechterlijk oordeel, namelijk dat van de kantonrechter te Tiel. Nu er geen arbeidsverhouding meer bestaat tussen appelland en verweerster heeft appelland ook geen relatie meer met de Medezeggenschapsraad en/of medewerkers van het W. College.

4. Overwegingen van de commissie.

a. Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie van Beroep en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen genoemd in artikel 52 WVO respectievelijk artikel 19 cao voor het voortgezet onderwijs en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is appelland in zijn beroep ontvankelijk.

Op het moment dat appelland zijn beroep instelde had hij nog wel belang bij een uitspraak van de Commissie, zodat het primaire verweer tot niet-ontvankelijkheid verklaring moet worden gepasseerd.

b. De Commissie stelt vast dat het beroep van appelland zich uitsluitend richt tegen het besluit van verweerster van 15 juni 2012 (schorsing als ordemaatregel voor de duur van de procedure) en niet tegen het eerder door verweerster genomen besluit tot schorsing als ordemaatregel voor de duur van vier weken.

c. Het is vaste jurisprudentie van deze (en andere) Commissie(s) van Beroep dat wanneer een werkgever daadwerkelijk een dienstverband heeft opgezegd dan wel een verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst heeft ingediend bij de kantonrechter, deze werkgever in redelijkheid kan besluiten de werknemer te schorsen voor de duur van de beëindiging dan wel de ontbindingsprocedure. Hetgeen door appelland thans is aangevoerd in deze procedure kan op deze vaste lijn geen uitzondering rechtvaardigen. Geconcludeerd moet worden dat verweerster op 15 juni 2012 in redelijkheid dit besluit heeft kunnen nemen, nu zij op 1 juni 2012 een verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst met appelland bij de bevoegde kantonrechter had ingediend.

d. Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat het standpunt van verweerster dat appelland na 1 augustus 2012 geen belang meer heeft bij zijn beroep door de Commissie kan worden onderschreven. De vier punten van belang die appelland in zijn brief van 25 augustus 2012 noemt, zijn in feite in deze procedure (waarin het uitsluitend gaat om het schorsingsbesluit van 15 juni 2012) niet aan de orde. Er is thans geen arbeidsverhouding meer tussen partijen. Die verhouding is door de kantonrechter beëindigd.

e. Uit het vorenstaande vloeit voort dat het beroep van appelland ongegrond moet worden verklaard.

5. De beslissing.

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie van Beroep het beroep van appelland **ongegrond**.

De beslissing is gegeven te Den Haag op 6 november 2012 door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, en de leden de mrs. R.T. Steenvoort – de Groot en S.K. Welbedacht, in aanwezigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier.